Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

BARNAVÄNNEN

N:o 47 | Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet. | 28 årg.
19 Nov. | Redaktör: J. B. GAUFFIN, Uppsala. | 1911.

Jerusalems murar återuppbyggas.

Med plansch.

Nehemia 4: 7—20.

Våra textord berätta om huru Jerusalems murar återuppbyggas av de från fångenskapen i Babel återkomna judarne. Därmed ville de sätta ett lås för sin stad, för sina hem och sin Guds tempel. Detta jätteverk utfördes på mindre än två månader under bön till Gud genom tro på honom och under ständig vaksamhet samt ett ihärdigt arbete.

Den man, som gick i spetsen för detta arbete, hette Nehemia och var munskänk hos konung Artasastas på Susans borg i Babels land. Vid underrättelsen om huru det stod till i Jerusalem, blev han så djupt gripen, att han sörjde och grät över att den stad, där hans fäders gravar voro, skulle förtrampas av hedningarna. Han tog ock sin tillflykt till Gud i bön och sade: "Ack Herre, himmelens Gud, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevisar nåd mot dem, som älska dig och hålla dina bud — förlåt vår skuld — fräls ditt folk — låt ditt öra akta på din tjänares bön, ja, på dina tjänares bön, som vilja frukta ditt namn;

låt nu din tjänare vara lyckosam och låt honom finna barmhärtighet inför konungen".

Vi se av hans bön, att han med Guds hjälp ämnade bygga upp Jerusalems murar, om också konung Artasastas ville med välbehag upptaga denna tanke. Jerusalems mur var redan byggd i Nehemias sinne.

Och han fann nåd för konungen och dennes drottning. Med fribrev och ståthållarefullmakt och en skara ryttare drog han från Susan bort till sin födelsestad Jerusalem.

Här intresserade han först prästerna, leviterna och hövdingarna och sedan hela folket, både dem, som bodde i Jerusalem såsom hantverkare, som ock dem, som bodde runt omkring i Judeen såsom åkerbrukare och vingårdsmän. Och då judarnes fiender hotade att anfalla dem med krig och förstöra deras arbete, väpnade han murare, stenarbetare och timmermän med svärd, spjut och båge, som de städse hade till hands vid arbetet. Själv vakade han natt och dag jämte sina krigare, så att ingen kunde överrumpla dem, och efter femtiotvå dagar stod muren färdig med starka dörrar för varje port, som hade sina riglar och bommar, så att de kunde stänga, när solen gick ned.

Så ordnade Nehemia och Esra gudstjänsten i templet, satte till präster, leviter och sångare, samt förordnade om deras underhåll. Därjämte ivrade Nehemia för att alla skulle leva rättfärdigt efter lagen, samt förmanade och straffade dem, som bröto mot Guds bud. Han återvände till konung Artasastas i Babel, men kom igen till Jerusalem med ännu vidsträcktare fullmakter för ordnandet av livet i Judalandet, och han arbetade under hela sin återstående levnad för sitt folks och sitt fosterlands välfärd.

Nehemia var en sann fosterlandsvän, som förstod att samla *hela sitt folk* till arbete och värn mot fienderna. Han står där såsom ett skönt exempel för barnen, för de unga och oss alla. Han var en bönens man, en trons och handlingens man. När vi alla börja bedja varmt för vårt folk och vårt land, när vi i kärlek och tro arbeta för dess välgång, när vi själva leva efter Guds vilja och inverka på alla de andra att leva på samma sätt, då bygga vi starka murar omkring våra hem och omkring hela vårt fosterland. Och när vi stå där väpnade och med okuvligt mod och med fast vilja att försvara oss, våra hem, våra fäder och mödrar, våra systrar och bröder, — ja, hela vårt fosterland mot yttre våld och övergrepp, då skola vi få leva i fred och ro. Det skall gå till i våra dagar, som det gick vid Jerusalem under Nehemia. När moabiterna under Tobia och Sanballat smögo sig fram mot Jerusalem för att angripa det och fingo se vapnen glimma överallt på dess murar och trupper stå väpnade där bakom, då vågade de ej anfalla. När våra fiender få kännedom om, att det finnes ett långskjutande gevär bakom varje sten och varje buske i gamla Sverige, ett gevär, som aldrig förfelar sitt mål, då skola de mer än en gång betänka sig, innan de överfalla.

Så må då Sveriges barn bygga murarna fasta omkring våra kära hem och omkring vårt älskade fosterland!

J. B. Gauffin.

Uppfostran genom arbete.

Det är ingen så lätt sak att få in i huvudet på vår tids människor, att en av de allra viktigaste faktorerna för att höja och lyfta, fostra och förädla barnen och de unga är att lära dem använda sina händer till nyttigt arbete. Det är genom att lära negergossar och negerflickor arbeta med sina händer, som vår tids störste pedagog Booker Washington i Tuskegee vunnit lysande resultat i att av sina svarta eller färgade elever bilda präktiga människor och goda kristliga karaktärer.

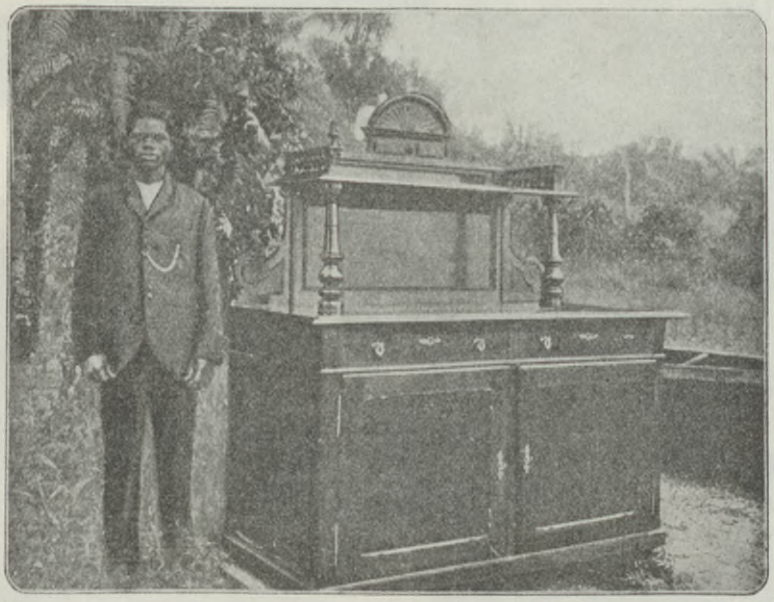

Se, man kan lära barn och ungdom både grammatik, historia, geografi, matematik och naturkunnighet, och med allt detta kunna de ändå vara bara lata, högmodiga dagdrivare, som gå och spekulera på att få tillfredsställa sina sämsta drifter. Men ett väl ordnat händernas arbete räddar och frälsar från sådant.

De tyska missionärerna i Kamerun i Afrika ha insett det väl ordnade, uppfostrande arbetets välsignelse för deras svarta barn och ynglingar. Därför ha de inte bara vanliga skolor vid missionsstationerna utan jämväl ordentliga slöjdskolor, olika för gossar och flickor. Flickorna få lära sig jämte de inföddas vanliga handarbete, korgflätning, mattvävnader och modellering av allehanda hushållskärl i lera även ordentlig matlagning, sömnad, renlighet och hövlighet.

Gossarna få utbilda sig till fullfärdiga trädgårdsmästare, timmermän, snickare o. s. v. så att de själva kunna bygga sig komfortabla hus och inreda dem praktiskt och bekvämt samt anordna en trädgård däromkring, som ger dem deras dagliga bröd i överflöd. Då börja alla infödingar förstå och se med sina ögon att det är en välsignad sak att få bliva kristna och vid missionsstationen lära sig allt detta. De få se en bekräftelse på sanningen av Pauli ord: "Gudaktighet är nyttig till allt och har löfte om detta livet och det tillkommande."

JERUSALEMS MURAR ÅTERUPPBYGGAS.

Sensommar.

Än ha vi solskensdagar,
än finns det både blad och blom,
än är den inte skövlad
vår sommars rikedom.

Och se, då kommer hoppet
och viskar om en vår på nytt,
då höst och vinterdagar
och köld och mörker flytt.

* * *

Så kom och låt oss fröjdas
åt allt som är, åt allt som var,
kom låt oss glada vara
att sommar'n än är kvar!

Och se'n när hösten kommer,
och bladen vissna falla av,
och stormen väldigt brusar
utöver land och hav,

då må vi tacksamt minnas
vår sommars klara solskensglans,
dess blommor och dess fägring,
dess muntra fjäril-dans.

Därhemma farmor sitter,
och hennes hår är silvervitt,
och svag och skröplig är hon
men ler så gott och blitt.

Hon talar ock om sommar,
som flyktat har för längese'n,
hon hoppas som vi andra,
att det blir vår igen.

Hon vet, att sist det stundar
en evig, oförgänglig vår
för dem, som Herren älska,
ett evigt jubelår!

ELLA.

Fädernas arv.

Forts. fr. föreg. n:r.

Då vände han sig om. Han såg icke på sin hustru, icke heller på barnen och grannarna. Med vacklande steg stapplade han mot dörren och gick ut, tyst som han kommit.

De förde lille Martin till kyrkogården och skottade jord över hans grav. Sedan de lagt några kransar på kullen, vände de om hem igen.

På kvällen, när de tre yngsta barnen gått till sängs, stodo fru Backman och Hildegard framför spiseln och bakade rån och våfflor. Det fick ej göra någon skillnad, att det i dag var lille Martins begravningsdag. De måste arbeta och förtjäna penningar för att kunna leva.

Då knackade det på dörren. När fru Backman öppnade, kom en arbetare in och lämnade ett brev. Han hade fått det på gatan, sade han, och lovat att egenhändigt avlämna det här uppe. Mannen hade han icke känt, men uppdraget ville han utföra.

Fru Backman tog emot brevet och öppnade det.

"Det är väl riktigt?" frågade arbetaren.

"Ja, det är riktigt." Fru Backman ville ge honom en slant, men han avböjde det.

"Nej, detta ärende vill jag uträtta för intet", sade han, varpå han sade farväl och gick sin väg.

Då läste fru Backman brevet. Hon måste sätta sig, ty hon darrade i hela kroppen.

När hon slutat läsa, satt hon tyst och såg stelt framför sig. Brevet låg i hennes knä.

"Nå, mor?" frågade Hildegard ivrigt.

"Han är borta, min flicka, och kommer inte hem till oss mera."

Då sjönk Hildegard på knä framför modern och slog armarna om hennes liv. Ögonen sågo frågande och häpna upp på den smärta kvinnan, som satt där så lugn och orörlig. Papperet knastrade mellan hennes händer.

"Han skriver, att han vill dyka ner i människovimlet bland de förtappade och utstötta. Det måste dock se ut, som om han övergivit mig i ond avsikt, säger han. Då vore jag fri ifrån honom — då hade jag rättighet att skiljas vid honom."

Hildegard sköt som en pil i höjden.

"Skiljas? — Skiljas från far? — Kan man göra så? — Får en mor göra så?"

"Kära barn, det där förstår du inte. Ack, att du måste höra och se så mycket, varom din rena barnasjäl inte borde ha en aning!"

Flickan skakade vilt på huvudet. "Jag är visst inte ren — jag är oren", sade hon harmset. "Jag har reda på sådant och mycket mera därtill. Men när det verkligen kommer ifråga bland ens närmaste — nå, ja, det är inte värt att tala om det. — Svara mig mor, tänker du göra det? Kan du verkligen skiljas från far?"

"Det vore kanske det bästa", svarade den stackars kvinnan och blickade frånvarande in i glöden. Bakverket låg ännu kvar i järnet och brändes upp, de sista, som hon lagt in, när budbäraren kom med underrättelsen om hennes ungdomslyckas förintelse.

"Vore detta det bästa? — Mor, tänk dig för. Han är ju din man och vår far!" ropade Hildegard. Hon skakade modern i axlarna, som om hon måste väcka henne.

Men modern var nog vaken. Hon satt och marterade sin stackars hjärna med att tänka ut vad som vore det bästa för hennes barn, att inte ha någon far eller att ha en drinkare till far och att se detta för sina ögon.

Hon drog dottern intill sig.

"Vad vet du om sådant, Hildegard? Jag är ju glad åt, att du så trofast håller av far, liksom jag själv gör. Men jag måste handla så, att det blir bäst för mina barn. Gud skall visa mig vägen. Hjälp mig du också att bedja därom."

"Jag kan inte bedja."

Hon sade det tyst och liksom mellan

tänderna. Modern hörde det knappast. Med övermänsklig ansträngning gick hon åter till sitt arbete. En moders kärlek är stark såsom döden.

Det var långt över midnatt, när hon lade det sista paketet in i blecklådan och därpå lade sig ned till en stunds vila bredvid den sovande Hildegard.

Följande morgon gick var och en av familjens medlemmar som vanligt till sina sysselsättningar. Barnen gingo till skolan, även Karl hade nu fått börja. Hildegard gick varje dag i en affär för glansstrykning, — hon skulle grundligt lära sig detta arbete.

Modern hade verkligen under sommarferierna gått till skolans rektor och sökt taga reda på orsaken till Hildegards dåliga betyg i uppförande. Men han hade icke kunnat giva henne mycken upplysning. Flickan hade en glänsande begåvning, menade han, men det förekom honom, som om hennes inbillningskraft sökte oren näring. Han hade visst ingenting emot, att eleverna läste för att tillfredsställa sitt begär efter vetande. Men sådana böcker, som uppjagade inbillningskraften och förde själen ned till livets avgrunder, verkade skadligt på deras sedliga känsla.

"Men vad skulle det vara för slags böcker, herr rektor? Hildegard får visserligen ibland låna böcker av mina kunder. Men det är blott goda böcker, det kan jag försäkra, ty jag läser alltid själv igenom dem."

"Det tror jag gärna, fru Backman. Men jag misstänker, att Hildegard i hemlighet och utan sin mors vetskap skaffar sig böcker, som icke kunna kallas goda."

"Men hon har ju inga penningar att köpa böcker för, herr rektor."

"Det känner jag inte. Men hennes lärarinna och även jag själv har många gånger sett henne sitta i någon undangömd vrå och ivrigt läsa. Och när vi kommit fram till henne, funno vi visserligen alltid någon bok, mot vilken ingenting kunnat anmärkas, eller också var det skolböcker. Men lärarinnan var också av den mening, att hon dolde någonting för oss. Och när vi frågade henne rent ut, förnekade hon allt. Dock voro hennes förklaringar så osannolika, att vi icke trodde henne, om vi också saknade bevis för att hon talade osanning."

(Forts).

Brevväxling med de små.

Prisuppgift N:o 17

Räknegåta.

En godsägare hade en stor fruktträdgård. Han sände sin tjänare för att hämta så många äpplen, att han kunde giva sina tre arbetare enligt följande ordning:

Den förste arbetaren fick hälften av alla äpplena och därtill ett halvt äpple. Den andre fick hälften av det som var kvar och därtill ett halvt äpple. Den tredje fick hälften av det som ännu var kvar och ett halvt äpple därtill. Och godsägaren själv fick ett.

Inga äpplen fingo delas i tu, inga ätas upp och inga kastas bort. — Huru många äpplen hämtade tjänaren?

Prisuppgift N:o 18

Gåta.

En dåre mig sällan vill lämna i fred.
Den vise kan bruka mig fint med besked.
Den ärlige förer mig värdigt och rätt,
Den onde till ondo på tusende sätt.
Jag bringa dig kan både ära och skam.
Och utan min hjälp ej mitt namn du får fram.

Bibelläsning

eller vad står det i nästa söndags text?

Veckan 20—26 november 1911.

M. 20. Dan. 12: 2—4, 13. Uppståndelsen och domen.

T. 21. v. 2. Uppståndelsen kommer.
O. 22. v. 3. De förståndigas lycka vid uppståndelsen.
T. 23. v. 4. Välsignelsen av Guds ord.
F. 24. v. 13. Vilan hos Gud till uppståndelsen.
L. 25. 2 Kor. 15: 10. Domen.
S. 26. Uppb. 21: 6—7. De saligas lycka.

Söndagsskoltext den 26 November
24 Sönd. e. Trefaldighet.
Uppståndelsen och domen.
Dan. 12: 2—4, 13
Minnesvers: Matt. 25: 46. Dessa skola gå bort till evigt straff men de rättfärdiga till evigt liv.

KRING GRANEN OCH BRASAN

Barnavännens julnummer

utkommer de första dagarna av November med sin tjugotredje årgång. Med sitt goda, kristliga innehåll, sin fina och konstnärliga utstyrsel tro vi, att denna jultidning skall bliva ett verkligt tillskott i barnens julglädje. Vi bedja lärare och lärarinnor i våra söndagsskolor att göra sitt allra bästa för att få **Kring Granen och Brasan** till varje barn i våra skolor och till varje hem, på det att barnen måtte få en god jultidning att läsa i, och på det att **Svenska Missionförbundet,** som nu är ägare av den, måtte få glädje och hjälp av den såsom av **Barnavännen.** Hjälpen oss därför, bröder och systrar, att bedja och arbeta för **Kring Granen och Brasan!** Just nu är rätta tiden.

Kring Granen och Brasan 1911 innehåller:

Titelvignett. Jul i forna dagar. Akvarell av *Gerda Tirén.* Text av *J. B. Gauffin.*
I juletid. Betraktelse för barnen av *J. B. Gauffin.* Vignett av *Jenny Nyström-Stoopendaal.*
Han som visar rätta vägen. Berättelse av *J., Cornelia Levetzow,* med teckningar av *Jenny Nyström-Stoopendaal.*
Smultronkalaset. Dubbelsides-akvarell av *Gerda Tirén.* Text av *Elin Nordin.*
De vise männen från Österland. Akvarell av *J. Nehrman.*
Ormhålan. Berättelse av *Alfred Smedberg.* Teckningar av *Gerda Tirén.*
Vår och höst på Solbacken. Berättelse av *Elin Nordin.* Akvareller av *Elsa Ericson.*
Betlehems stjärna. Ord av *J. V. Laurin.* Musik av *Hugo Bedinger.* (Tvåstämmig sång för barnröster med accompanjemang).
Mors lilla älskade gosse. Akvarell av *Elsa Ericson.* Text av *Ester Edquist.*
Julsång. Poem av *Aug. Bohman.*
Brev från *Farbror Barnavän.*
En missionsbild från Kongo. Med fyra plancher.

KRING GRANEN OCH BRASAN

tryckes i 16 stora sidor och är således en mycket innehållsrik tidning för barnen, men kostar bara **25 öre** i bokhandeln. Till våra kommissionärer och till söndagsskolorna lämnas 40 % rabatt och vart 11-te exemplar gratis vid rekvisition av minst 10 ex. på en hand hos ***J. B. Gauffins förlag, Uppsala.***

En jultidning för bara 10 öre.

Nya, alldeles fina exemplar av **Kring Granen och Brasan** av årgången 1906 kan rekvireras **för 10 öre** exemplaret, då minst 10 ex. tages under en adress, från ***J. B. Gauffins förlag, Uppsala.***

Det bästa och billigaste sättet är att rekvirera tidningen genom **postanvisning.** Vi bedja våra missionsvänner behjärta detta, emedan vi då kunna sända tidningen som utgivarkorsband, vilket är billigare. Missionen får därigenom större behållning. Följer ej betalning vid rekvisitionen, uttages den genom postförskott eller järnvägsefterkrav. Rekvirera fortast möjligt och uppgiv tydlig adress.

Uppsala i oktober 1911.

J. B. Gauffin.

Tryckeri-A.-B. Ferm, Stockholm 1911.